

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 5T/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010253
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1514010253.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. René Štepánikom na hlavnom pojednávaní dňa 17. 09. 2020 v Bratislave

rozhodol:

I. Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd obžalovanú L. B., nar. XX.X.XXXX v M., bytom L. 9, Q. spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 12.04.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osoby A. T. a C. W. vediac, že tieto osoby pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovali, čiže im neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sumách 358,42 € a 383,24 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenou T. C., neoprávnene poslala a následne dňa 12.04.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 3180088401/3100 patriaci práve obvinenej T. C., ktorej tieto peňažné prostriedky nepatrili a ona si ich aj napriek tejto vedomosti ponechala, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 741,67 €,

2. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 12.04.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osobu I. P. vediac, že táto osoba pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovala, čiže jej neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sume 394,47 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenou Mgr. F. B., neoprávnene poslala a následne dňa 12.04.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 3655644062/0200 patriace práve obvinenej Mgr. F. B., ktorej tieto peňažné prostriedky nepatrili a ona si ich aj napriek tejto vedomosti ponechala, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 394,47 €,

3. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 12.04.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osobu L. P. vediac, že táto osoba pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovala, čiže jej neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sume 338,11 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným U. B., neoprávnene poslala a následne dňa 12.04.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 2613987441/1100 patriace práve obvinenému U. B., ktorému tieto peňažné prostriedky nepatrili a on si ich aj napriek tejto vedomosti ponechal, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 338,11 €,

4. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 13.03.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osoby N. F. a L. N. vediac, že tieto osoby pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovali, čiže im neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sumách 225,40 € a 185,36 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným L. W., neoprávnene poslala a následne dňa 13.03.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 2616453701/1100 patriaci práve obvinenému L. W., ktorému tieto peňažné prostriedky nepatrili a on si ich aj napriek tejto vedomosti ponechal, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 410,76 €,

- pričom uvedeným konaním bola poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, spôsobená celková škoda vo výške 1885,01 €,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

II. Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd obžalovanú T. C., nar. XX.X.XXXX v P., bytom L. XX, Q. spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 12.04.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osoby A. T. a C. W. vediac, že tieto osoby pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovali, čiže im neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sumách 358,42 € a 383,24 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenou T. C., neoprávnene poslala a následne dňa 12.04.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 3180088401/3100 patriaci práve obvinenej T. C., ktorej tieto peňažné prostriedky nepatrili a ona si ich aj napriek tejto vedomosti ponechala, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 741,67 €,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

III. Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd obžalovanú Mgr. F. B., nar. X.X.XXXX v P., bytom A. N. 5, Q., spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

2. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 12.04.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osobu I. P. vediac, že táto osoba pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovala, čiže jej neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sume 394,47 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenou Mgr. F. B., neoprávnene poslala a následne dňa 12.04.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 3655644062/0200 patriace práve obvinenej Mgr. F. B., ktorej tieto peňažné prostriedky nepatrili a ona si ich aj napriek tejto vedomosti ponechala, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 394,47 €,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

IV. Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd obžalovaného U. B., nar. XX.X.XXXX v Q., bytom L. 9, Q., spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

3. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 12.04.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osobu L. P. vediac, že táto osoba pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovala, čiže jej neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sume 338,11 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným U. B., neoprávnene poslala a následne dňa 12.04.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 2613987441/1100 patriace práve obvinenému U. B., ktorému tieto peňažné prostriedky nepatrili a on si ich aj napriek tejto vedomosti ponechal, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 338,11 €,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

V. Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd obžalovaného L. W., nar. XX.X.XXXX v Q., bytom Q. XX, Q., spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

4. obvinená L. B. ako mzdová účtovníčka v spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, v mzdovom systéme HELIOS dňa 13.03.2012 v období od dňa 01.02.2012 do dňa 04.05.2012 vykonala ročné zúčtovanie daní za rok 2011 za osoby N. F. a L. N. vediac, že tieto osoby pre uvedenú spoločnosť v relevantnom období nepracovali, čiže im neprislúchal žiadny príjem a teda ani preplatky na daniach za rok 2011, pričom údajné preplatky v sumách 225,40 € a 185,36 €, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným L. W., neoprávnene poslala a následne dňa 13.03.2012 boli poškodenou spoločnosťou prevedené na účet č. 2616453701/1100 patriaci práve obvinenému L. W., ktorému tieto peňažné prostriedky nepatrili a on si ich aj napriek tejto vedomosti ponechal, čím týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Röntgenova ul. č. 26, Bratislava, škodu vo výške 410,76 €,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného DIGI SLOVAKIA s.r.o. Röntgenova 26, Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom 5T/28/2014 zo dňa 25. 10. 2016 súd obžalovaných L. B., T. C., Mgr. F. B., U. B. a L. W. oslobodil spod obžaloby prokurátora - totožný výrok ako v samotnom rozsudku zo 17. 09. 2020.

Svoje rozhodnutie odôvodnil následovne:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných L. B., T. C., Mgr. F. B., U. B., L. W., svedkov JUDr. L. P., F. Q., Mgr. L. L., B. F., T. G., U. L., prečítaním výpovedí svedkov U. Q. a T. N. z prípravného konania, prečítaním a oboznámením spisového materiálu. Obžalovaná L. B. spáchanie skutku poprela. Pracovnú činnosť vykonávala z podkladov firmy Digi. Ostatní spoluobžalovaní pracovali vo firme na základe dohôd, dvaja na základe písomnej dohody a dvaja na základe ústnej. Agenda jej po predchodkyňi nebola oficiálne odovzdaná. Obžalovaná T. C. vypovedala, že nemá vedomosť, že by urobila niečo protizákonné, pracovala vo firme Digi a dostala za to mzdu.

Obžalovaná Mgr. F. B. tvrdila, že mala vo firme ústnu dohodu o vykonaní práce. Mzda jej bola zasielaná na účet.

Obžalovaný U. B. uviedol, že vo firme Digi pracoval na základe ústnej dohody s pani Q..

Obžalovaný L. W. vypovedal, že vo firme pracoval na základe ústnej dohody s pani B.. Na základe odpracovaného času dostal peniaze na účet, ktorý firme dal.

Svedkyňa JUDr. L. P. vypovedala, že obž. L. B. vložila do systému Helios čísla účtov svojich príbuzných. Vo firme pracovala okrem L. B. a obžalovaných len jej sestra T. C..

Svedkyňa F. Q. tvrdila, že na problémy v účtoch firmy upozornil firmu vyšetrovateľ, keď sa riešili problémy predošlej účtovníčky. Obžalovaní pracovali vo firme v predošlom období, predošlá účtovníčka ich dala do stavu a preto boli vyplácaní. Zmeny v systéme Helios urobila podľa svedkyne L. B., prístup do systému mal aj pán L. a svedkyňa. Žiadosti o ročné zúčtovanie daní vo firme nenašli.

Svedok Mgr. L. L. pripustil, že sestry obžalovanej L. B. T. C. a Mgr. F. B. sa striedali na jej výpomoc. Priamym nadriadeným L. B. bola rumunská konateľka firmy. Do systému Helios malo prístup viacero ľudí. T. C. a F. B. podľa svedka pracovali pre firmu na základe dohody o výpomoc na pracovnú činnosť. Všetky tri obžalované svedok vídaval pracovať vo firme. Svedok nevedel, či L. B. prebrala po niekom agendu v písomnej podobe. Vie, že vo firme chýbalo niekoľko spisov. Podľa svedka k dátumu nástupu L. B. do firmy nemala firma konkrétny počet pracovníkov s presnými konkrétnymi pracovnoprávnymi vzťahmi zamestnávateľa a zamestnanca. Vo firme bolo potrebné nastaviť procesy, aby fungovali štandardne a vynaložiť veľa energie, aby sa veci dostali do nejakého normálu.

Svedkyňa B. F. vypovedala, že vo firme Digi videla pracovať všetkých piatich obžalovaných.

Svedkyňa T. G. tvrdila, že vo firme Digi videla L. B., mzdárku a raz alebo dvakrát zaregistrovala T. C.. Svedkyňa nevedela, ako konateľka kontrolovala mzdy. Žiadosti o ročné zúčtovanie dane sa posielali poštou, e-mailom alebo odovzdávali osobne. Či sa evidovali svedkyňa nevedela. Rovnako svedkyňa nevedela, či L. B. prevzala heslá a vstupy protokolárne. Svedkyňa popísala systém evidencie zamestnancov.

Svedok U. L. sa vyjadril, že nevie, či ročné účtovanie dane odovzdal obžalovanej L. B. oproti podpisu. Evidencia dochádzky iných zamestnancov nebola v kompetencii svedka.

Z výpisov z účtov je zrejmé, kedy a aké sumy boli poukázané na ktoré účty (obžalovaných).

Sociálna poisťovňa vykazuje ako pracovníkov firmy Digi na dohodu L. B. a T. C..

Podľa písomného vyjadrenia spoločnosti Digi Slovakia Mgr. F. B., U. B. a L. W. pre spoločnosť nepracovali ani na základe ústnej ani na základe písomnej dohody. Vzhľadom k tomu, že p. Q., p. G. a p. P. nepoznajú obžalovaných, ktorí sú rodinne zviazaní s L. B., logicky, podľa Digi Slovakia, jediný, kto mohol zadať čísla účtov obžalovaných do systému, bola obžalovaná L. B..

Z knihy evidencie návštev je zrejmé, že v rozhodnom období sú evidovaní T. C. a Mgr. F. B. opakovane ako viachodinový návštevníci firmy.

Prokurátor záverečnej reči navrhol uznať vinu zo žalovaných skutkov v pôvodne podanej obžalobe, v DIGI Slovakia pracovala p. B. v oblasti mzdovej agendy, sv. Q. potvrdila, že vo firme robila B. a C., ostatní obžalovaní vo firme nepracovali a poprela ich tvrdenia o opaku. Je zrejmé, že obžalovaná C. vypomáhala obžalovanej B., ale za svoju prácu dostala mzdu v iných výškach a na iný účet, než sú dáta v obžalobe, že od 7.2. do 31.3.2012 pracovala obžalovaná C. vo firme DIGI, je potvrdené aj výstupom zo sociálnej poisťovne, kde v tomto výstupe iní obžalovaní evidovaní nie sú, s výnimkou B.. Došlo k zmenám účtov v systéme Helios, kde užívateľom bola obž. B., na účty jej rodinných príslušníkov, nikto iný nemal záujem na takomto postupe a preto nie je podstatné sa zaoberať otázkou prístupu iných zamestnancov do tohto systému, ostatní obžalovaní museli byť s obž. B. dohodnutí, lebo jej poskytli čísla účtov, navyše tvrdia, že to boli peniaze za nimi vykonanú prácu. Nevylučujem, že obžalovaní prišli do DIGI Slovakia, ak by tam aj vypomáhali, nebolo to dohodnuté a nebol právny titul na ich výkon práce a mzdu za túto prácu. Z knihy návštev vyplýva, že sú tam občas evidovaní obžalovaní B., C., B., ostatní nie. Pritom B. mala riadnu pracovnú zmluvu. K originálu žiadostí o ročné zúčtovanie dane konštatujem, že B. nie žalovaná za to, že vykonala zúčtovanie bez žiadosti, ale na osoby, ktoré tam nepracovali, v systéme predchádzajúcou účtovníčkou uvedené iné osoby ako obžalovaní ako pôvodní zamestnanci, obžalovaná B. využila tieto dáta a vykonala ročné zúčtovanie na nich, peniaze odišli, ona zmenila čísla účtov, z výpovedí svedkov vyplýva, že mimo B. a C. nemali ostatní obžalovaní titul na prácu v DIGI Slovakia."

Obhajca obžalovaných v záverečnej reči uviedol:

Vážený pán predseda, Vážený pán prokurátor, Vážení prítomní,

1. Strana obhajoby má za to, že sa nestal žiaden zo skutkov, ktoré sú obžalovaným kladené za vinu. Opačný záver nevyplýva ani z obžaloby a ani z doteraz vykonaných dôkazov.

2. Aj vzhľadom k tomu, čo bolo uvedené v našom odpore voči trestnému rozkazu, sme očakávali, že prokuratúra sa bude veľmi vážne zamýšľať nad tým, či predsa len neuplatní právo vyplývajúce z § 239 ods. 2 Trestného poriadku a teda či predsa len neustúpi od obžaloby v celom rozsahu.

3. Keďže sa tak, bohužiaľ, nestalo, tak konajúci súd žiadame, aby rozhodol o oslobodení každého z piatich obžalovaných podľa iného ustanovenia trestného poriadku, konkrétne s poukzom na § 285 písm. a) TP (nie písm. g), keďže nebolo a nie je dokázané, že sa stali tie skutky, ktoré sú kladené obžalovaným za vinu.

4. Od momentu, kedy naša advokátska prevzala obhajobu všetkých piatich obžalovaných, ubehol pomerne dlhý čas. V priebehu oboznamovania sa so spisovým materiálom, ako aj počas jednotlivých úkonov v tejto trestnej veci, ktorých som sa zúčastnil, som nadobudol dojem, že každá z procesných strán v tomto konaní má pravdepodobne inú predstavu o tom, o čo presne (o aký skutok resp. skutky) v tejto trestnej kauze ide. Práve z tohto dôvodu sme predložili tak súdu ako aj obžalobe určitú „memotechnickú“ pomôcku, ktorá má ambíciu uľahčiť predstavivosť o tom, čo sa v spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. dialo, diať mohlo, alebo síce nedialo, no diať určite malo v súvislosti s ročným zúčtovaním preddavkov dane v 6-tich posudzovaných prípadoch.

5. V našom nákrese predloženom do súdneho spisu boli znázornené tri čiastkové na seba nadväzujúce pracovné úkony, ktoré súvisia so skutkami prejednáványmi v tomto trestnom konaní:

- prvým čiastkovým pracovným úkonom je vkladanie dát do informačného počítačového systému spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. (najmä vkladanie dát o identite zamestnancov, o výške dosiahnutej mzdy, o čísle bankového účtu zamestnancov)

- druhým čiastkovým pracovným úkonom je vykonanie ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov, ktoré sa vždy týka len toho - ktorého konkrétneho zamestnanca a tento pracovný úkon vykonáva radový zamestnanec vždy len na základe pokynu nadriadeného zamestnanca spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o.

- tretím čiastkovým pracovným úkonom je uskutočňovanie úkonov smerujúcich k zaslaní výplaty preplatku z ročného zúčtovania dane na bankový účet príslušného zamestnanca.

6. Vychádzajúc z textu obžaloby (najmä z obsahového vymedzenia jednotlivých skutkov v obžalobnom návrhu), je „nad slnko jasnejšie“, že za osobu vinnú zo spáchanie týchto skutkov v trestnom konaní by mohla byť uznaná len tá osoba, ktorá vykonala sama alebo sa spolu s inými osobami podieľala na realizácii každého z troch čiastkových úkonov (určite však aj prvého čiastkového úkonu, ktorým je vkladanie dát o zamestnancoch do informačného systému - práve tento prvý čiastkový úkon je totiž rozhodujúci pre získanie osobného profitu obžalovaných resp. pre poškodenie spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o.). Poďme sa teda spoločne pozrieť, čo všetko vyplynulo z vykonaného dokazovania vo vzťahu k týmto trom čiastkovým na seba nadväzujúcim úkonom:

7. Z vykonaného dokazovania vôbec nevyplývalo, kto mal byť realizátorom tohto rozhodujúceho prvého čiastkového úkonu - nevieme teda, kto zadal do počítačovej databázy nekorektné údaje o bankových účtoch šiestich bývalých zamestnancov spoločnosti DIGI. Jedine takýto záver možno vyvodiť z výpovedi manažérov poškodenej spoločnosti. Väčšina z nich to naznačila nepriamo, no napr. svedkyňa Q. v rámci výsluchu tak pred súdom dňa 5.4.2016, ako aj pred OČTK dňa 23.10.2013 výslovne potvrdila, že poškodená spoločnosť vlastne naozaj nevie, kto presne dané údaje do počítača vkladal.

8. Celé doterajšie dokazovanie sa venovalo akoby len druhému čiastkovému úkonu (spôsobu a okolnostiam vykonania ročného zúčtovania dane v šiestich sporných prípadoch). A čo bolo dokazovaním zistené vo vzťahu ku tomuto druhému čiastkovému úkonu? jedine to, že je možné (min. to nie je vylúčené) no zároveň to určite nie je isté, že tento druhý čiastkový úkon vo vzťahu k šiestim konkrétnym posudzovaným prípadom RZD uskutočnila práve obžalovaná v 1. rade. Tento druhý čiastkový úkon je však z pohľadu vyhodnotenia trestnosti skutkov uvedených v obžalobe málo významný. Osoba, ktorá dostala od svojho nadriadeného pracovno-právny pokyn na vykonanie tohto druhého čiastkového úkonu (t.j. na vykonanie ročného zúčtovania preddavkov dane), totiž mohla „zadať“ počítaču len jeden z dvoch možných príkazov/povelov: buď aby počítač ročné zúčtovanie dane vykonal, alebo aby ho nevykonal. Tu znova pripomínam, že ak počítač dostane príkaz zúčtovanie vykonať, pracuje v automatickom režime len s údajmi, ktoré sú už v systéme uložené (viď prvý čiastkový úkon); pri tomto druhom čiastkovom úkone sa žiadne nové údaje do počítača nevkladajú! Ktokoľvek by teda vykonával v rozhodujúcom momente tento druhý čiastkový úkon, musel by dospieť k úplne rovnakému výsledku, keďže výsledok je závislý len a iba od údajov, ktoré už v informačnom systéme vložené boli. Kladiem si ďalšiu otázku: čo presne vyplynulo z vykonaného dokazovania vo vzťahu k tomuto druhému čiastkovému úkonu - ktorým bolo spracovanie podkladov k šiestim prípadom RZD? Sám si odpovedám: z dokazovania žiadny jasný záver nevyplýval. Spoločnosť DIGI SLOVAKIA totiž dosť výrazne „variovala“ svoje tvrdenia - od svojho počiatočného tvrdenia, že pani B. vraj závažným spôsobom pochybila pri spracúvaní podkladov k šiestim prípadom

RZD, spoločnosť DIGI upustila. A nahradila ho tvrdením, že podklady k týmto šiestim RZD vykonala p. B. v zásade správne, no že tieto podklady vykonať vraj vôbec nemala. Všetkým zainteresovaným musí byť zrejmé, že pravdivosť tohto tvrdenia by bolo možné overiť jedine porovnaním s originálnymi písomnými podkladmi k RZD vykonávaným v prvom polroku 2012; prípadne výsluchom nadriadeného zamestnanca, ktorý udeľoval p. B. pracovné pokyny. Žiadne takéto dôkazy však spoločnosť DIGI SLOVAKIA nielenže doteraz nepredložila, no - čo je prekvapivé, nedokázala dokonca ani len presvedčivo vysvetliť, prečo tieto originálne podklady nemá a kde by sa mohli v súčasnosti nachádzať. Za tohto stavu dôkaznej núdze teda naozaj neviem: (i) či 6 sporných prípadov ročného zúčtovania dane naozaj vykonala p. B. (a nie náhodou niekto iný), (ii) kto dal pani B. na vykonanie týchto pracovných úloh pokyn (a či vôbec niekto), (iii) kto prácu p. B. kontroloval (a či vôbec niekto). Nemôžem sa ubrániť dojmu, že výsledky doterajšieho dokazovania, a to paradoxne výsluchy samotných členov vtedajšieho manažmentu tejto spoločnosti nasvedčujú nepríjemnému záveru (znejúcemu priam absurdne), že v danej firme v rozhodnom období prvej polovice roku 2012 prácu radových zamestnancov - vykonávajúcich tzv. závislú činnosť nik neusmerňoval, nik nekontroloval, že radoví zamestnanci si sami určovali, čo budú a ako budú robiť v pracovnej dobe, čo naopak robiť nebudú. Natíska sa preto celkom zjavne úvaha, že v rozhodnom období sa v spoločnosti DIGI SLOVAKIA prejavoval absolútny „organizačný neporiadok" a vedúci (nie radoví) zamestnanci zamestnávateľa si neplnili svoje zákonné povinnosti vyplývajúce z § 82 ZP - t.j. povinnosť riadiť a kontrolovať činnosť radových zamestnancov. A že práve toto neplnenie si povinností vedúcich zamestnancov vyvolalo tento možno až „organizačný chaos" (tu poukazujem na diplomatické vyjadrenie svedka L.), keď vedenie spoločnosti nemalo vôbec žiaden prehľad o činnosti podriadených a ani len dodatočne nevedelo vypátrať, čo robil a nerobil ten ktorý jej zamestnanec. Čo i len pokus o vyvodzovanie zodpovednosti (dokonca trestno-právnej zodpovednosti) voči bývalému radovému zamestnancovi považujeme za tohto stavu nielen za procesne nemožné, no dokonca za extrémne neslušné, nevhodné a v rozpore s trestno-právnu zásadou ultima-ratio trestnej represie.

9. Pokiaľ ide o posledný tretí čiastkový úkon (úkon smerujúci k výplate peňažných prostriedkov na bankové účty obžalovaných 2 až 5) - o tomto nemusíme vôbec viesť siahodlhé debaty: tento čiastkový úkon vykonávala preukázateľne iná osoba, než ktorýkoľvek z obžalovaných. Tieto úkony, bezprostredne smerujúce k odoslaniu platieb, určite vykonávala iná osoba než p. B., čo vyplynulo i z výpovede viacerých svedkov, napr. výpovede p. Q.. Iný záver naozaj z vykonaného dokazovania vyvodiť nemožno.

10. Suma sumárum, z tohto môjho doterajšieho prednesu je úplne jasné, že z množiny týchto troch na seba nadväzujúcich čiastkových pracovných úkonov (z ktorých sú „vyskladané" skutky v obžalobe) vieme určiť len jeden jediný úkon, na ktorom sa - aj to len možno - podieľala jedna z piatich obžalovaných, konkrétne pani B.. Opakovane uvádzam, že tento druhý čiastkový úkon (vykonania šiestich prípadov RZD na základe pokynu nadriadeného zamestnanca) je z pohľadu vyhodnotenia trestnosti skutkov uvedených v obžalobe málo významný. A o ostatných čiastkových úkonoch neviem buď vôbec nič, alebo len tak málo, že s klúdom možno vysloviť záver, podľa ktorého sa strana obžaloby nachádza v rovine špekulácii, fabulácii a ničím nepodložených úvah (napr. špekulácia o možnom motíve obohatiť sa, ktorý p. B. plus ostatní obžalovaní predsa len mohli mať). Strana obžaloby neponúkla a neponúka žiadne presvedčivé vysvetlenie, v čom sa mýlime, ktoré naše tvrdenia sú nesprávne a prečo by tomu tak malo byť. A hlavne prečo by sme mali akoby nevidieť alebo neuplatňovať základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo. Práve táto zásada je plne dostačujúca k tomu, aby konajúci súd bez ďalšieho dokazovania rozhodol tak, ako žiadame a teda všetkých obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Vážený pán predseda, Vážený pán prokurátor, Vážení prítomní,

hoci sa to možno doteraz nezdá, nie som zástancom zbytočne dlhých záverečných rečí. V tomto prípade som však naozaj usúdil za vhodné ako dané skutky interpretujeme my, keďže táto „analytická časť" takto detailne na hlavnom pojednávaní zatiaľ „pokope" neodznela. Všetky dôležité skutočnosti, na ktoré strana obhajoby hodlala poukázať, sú však uvedené už v súdnom spise - dnes teda určite neuvádzam nič nové. Dovoľujem si zosumarizovať tie najdôležitejšie nosné „právne" argumenty obhajoby (ktoré už boli uvedené ako nadpisy jednotlivých statí v podanom odpore), a mali by byť dostatočným dôvodom na oslobodenie všetkých obžalovaných spod obžaloby:

- i) nateraz nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré boli obžalovaní stíhaní,
- ii) nie je možné jednoznačne a bez dôvodných pochybností vyvodiť záver - uvedený tak v obžalobe ako aj v trestnom rozkaze - v zmysle ktorého vraj obžalovaná v 1. rade vykonala ročné zúčtovanie dane za rok 2011 za konkrétnych šesť osôb, vtedajších zamestnancov spoločnosti DIGI, viediac pritom, že týchto šesť osôb v relevantnom období v spoločnosti DIGI nepracovalo a následne po predchádzajúcej dohode neoprávnene poslala peňažné prostriedky svojim príbuzným, obžalovaným v 2. až 5. rade;
- iii) šesť sporných prípadov ročného zúčtovania dane určite nevykazuje tie nedostatky, ktoré sú vytýkané v texte obžaloby. Dokonca samotná spoločnosť DIGI dodatočne priznala, podotýkam, že výslovne

priznala v podaní zo dňa 8.4.2013, že pôvodné trestné oznámenie bolo absolútne nepodložené a že šesť sporných prípadov RZD bolo spracované vlastne správne!

iv) presne neurčená „machinácia“ s údajovou databázou systému HELIOS, ktorá bola doteraz priamo či nepriamo vytýkaná obžalovanej v 1. rade (no ktorej výskyt obžalovaná v 1. rade i naďalej rezolútne odmieta), nesúvisí s prípravou podkladov k ročnému zúčtovaniu dane. Keďže takýto „domnelý“ skutok obžalovanej v 1. rade nebol predmetom obžaloby, je otázne, či môže byť posudzovaný v tomto trestnom konaní, poukazujúc na § 278 ods. 1 TP;

v) je teda jasné, že výsledky vykonaného dokazovania nepredstavujú spoľahlivý podklad k tomu, aby mohla byť obžalovaná v 1. rade uznaná vinnou zo spáchania trestného činu podvodu, a to ani na skutkovom základe uvedenom v obžalobe (spočívajúcom vraj vo vedome nesprávnom spôsobe spracovania ročných zúčtovaní dane šiestich menovaných osôb) a ani na inom prípadnom skutkovom základe, ktorý v obžalobe absentuje, no ktorý jej nepriamo vytýkali orgány činné v trestnom konaní (konkrétne v presne neurčených „machináciách“ v údajovej databáze systému HELIOS, používanej spoločnosťou DIGI);

vi) okamžité vyvodzovanie trestnoprávnej represie - bez toho, že by predtým boli využité nástroje civilného práva, a to dokonca len voči niektorým zo svojich minulých zamestnancov, považujeme v tomto prípade za porušenie zásady „ultima ratio“, t.j. zásady subsidiarity trestnoprávnej represie;

vii) pokiaľ ide o tie údajné zásahy v databáze systému HELIOS, používanej spoločnosťou DIGI - z vykonaných dôkazov jednoznačne nevyplýva, ktoré zásahy do systému HELIOS vykonala určite obžalovaná v 1. rade, a ktoré naopak iná osoba (alebo inými slovami: nie je jasné, ktoré zásahy boli vykonané naozaj obžalovaná B. a ktoré naopak inou osobou hoci aj prostredníctvom počítača s označením „B.“ - žiadne autentické dôkazy o tom predložené neboli);

viii) obžalovaná v 1. rade (a už vôbec nie žiaden iný z obžalovaných) nikdy neposielala žiadne peňažné prostriedky na bankové účty obžalovaných v 2. až 5. rade, tak, ako sa to kladie p. B. za vinu.

ix) v trestnom konaní nebola preukázaná existencia akejkoľvek dohody medzi obžalovanými, na základe ktorej by obžalovaná v 1. rade neoprávnene zasielala peňažné prostriedky obžalovaným v 2. až 5. rade „po dohode s nimi“;

x) doposiaľ nebolo dôkazne podložené a už vôbec nie preukázané, že by peňažné prostriedky obžalovaní v 2. až 5. rade prijali vedome ako neoprávnený prospech, navyše v spojitosti s trestnou činnosťou;

xi) a predsa len si dovoľujem vzniesť i výhradu voči doterajšiemu postupu obžaloby ako aj predchádzajúceho zákonného sudcu v tejto veci: doterajší výsledok trestného konania vôbec neodôvodňoval podanie obžaloby, ani vydanie Trestného rozkazu (ako to mimochodom celkom správne skonštatoval terajší zákonný sudca v priebehu hlavného pojednávania, myslím, že dokonca opakovane) - s ohľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti je zrejmé, že určite nebol skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi.

Na záver:

dovtedy, kým náš trestný proces neopustí zásadu in dubio pro reo, je výskyt vyššie uvedených skutočností dostatočným dôvodom na oslobodenie všetkých obžalovaných spod obžaloby.

S poukazom na tieto skutočnosti

n a v r h u j e m

aby konajúci súd rozhodol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku a všetkých obžalovaných spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní."

Súd po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov dospel k týmto záverom:

Schematicky vzaté je možné dať za pravdu tak obžalobe ako aj obhajobe a to z dôvodov uvedených v ich záverečných rečiach ale i z dôvodov iných. Rozdielne je však postavenie prokurátora ako žalobu - nositeľa dôkazného bremena, a obhajoby v pozícii vyviňovateľa obžalovaných. Z uvedeného vyplýva kvantitatívne a kvalitatívne vyššia (relatívne absolútna) preukaznosť žalovaného skutku (skutkov) na strane obžaloby. Jej tvrdenia vyznievajú logicky, avšak len za predpokladu, že sú podložené dôkazmi.

Skutkový dej obžaloby je postavený na činnostiach obžalovaných vyjadrených v obžalobe slovesami. Základ aktívneho konania obžalovanej L. B. má spočívať na vzájomnej dohode s ostatnými obžalovanými (pri tom ktorom skutku), ktorá nebola žiadnym dôkazom preukázaná a zostáva len v rovine logickej možnosti spočívajúcej v odpovedi na otázku qui bono? - v či prospech? Nemožno opomenúť rodinné vzťahy obžalovaných, takže sa natíska v celku logická odpoveď o obžalobou uvedenej konštrukcii. Takýto „stavebný kameň“ obžaloby však musí byť podopretý ďalšími jednoznačnými dôkazmi tvoriacimi ucelenú reťaz, nepripúšťajúcimi inú možnosť vyhodnotenia dôkazov. Je nepochybné, ako to jednoznačne vyplýva z výpovede svedka Mgr. L. L., ktorý bol do firmy prijatý ako personalista majúci nastaviť procesy vo firme do normálu, že vo firme absentoval ucelený systém riadenia a

kontroly, kedy nadriadenou externistky L. B. bola rumunská konateľka, fyzická prítomnosť ktorej vo firme bola sporadická, nehovoriaca ani po slovensky, ktorá napriek tomu verifikovala mzdy, z čoho jednoznačne vyplýva riadenie bez konkrétnej znalosti problematiky. K dispozícii nie sú ročné zúčtovania daní pracovníkov, ani preukaznosť funkčného systému o ich podávaní - evidencia rôznych foriem ich podania (fyzicky, poštou, e-mailom či iné), takže sa nedá verifikovať kto zo zamestnancov a kedy žiadosť o taký proces podal a teda logicky (a jednoznačne) preukázať i opak, keď takú žiadosť nepodal, pričom na tom stojí a padá obžaloba, teda skutočnosť, či bol alebo nebol dôvod také zúčtovanie finančne zrealizovať a prípadné preplatky zaslať oprávnenej osobe.

Obžaloba tvrdí, že údaje v súvislosti s preplatkami ročného zúčtovania daní, zadala do systému obžalovaná L. B., čo tvrdí i firma Digi v písomných podaniach argumentujúc tým, že táto obžalovaná mala prístup do systému Helios. Výpoveďami svedkov bolo preukázané, že prístup do tohto systému mali ďalší minimálne štyria pracovníci (G., Q., P., L.) a x technikov, pričom nemožno vylúčiť, že taký údaj mohol do systému zadať relatívne ktokoľvek (nemožno vylúčiť ani nabúranie do systému cudzou osobou), pričom prístup do kancelárie L. B. i v jej neprítomnosti (čo i dočasnej) mohlo mať viacero osôb. Pre ponímanie ucelenej reťaze čo i len nepriamych dôkazov je potrebné akcentovať a akceptovať i prostredie firmy, kde neexistovala istota presnej evidencie zamestnancov - výpoveď svedka Mgr. L., ktorého úlohou bolo vytvoriť personálny systém vo firme, kedy aj formálnosť vykazovaných zamestnancov pre sociálnu poisťovňu naráža na realitu taktického zamestnávania aj iných pracovníkov - svedecky minimálne Mgr. F. B. - pretože je neuveriteľné, aby táto osoba sa zdržiavala bez právneho dôvodu celé popoludnie (kniha dochádzky) vo firme ako hosť bezdôvodne a to bez zásahu vedenia firmy. Buď to firma tolerovala a potom to svedčí o neporiadku vo firme, alebo Mgr. F. B. vo firme na základe akejkolvek dohody pracovala (viď aj výpovede svedkov), čo tiež svedčí o neporiadku vo firme.

Z uvedeného vyhodnotenia dôkazov možno zosumarizovať, že obžaloba neunesla dôkazné bremeno preukaznosti spáchania skutkov, pretože neboli predložené nezvratné dôkazy a reťaz nepriamych dôkazov je v polohe indícií, síce možných, ale v prostredí nefungujúcej firmy nedávajúcich istotu ich jednoznačného výkladu v neprospech obžalovaných, čo viedlo súd k vyhodnoteniu dôkazov v prospech obžalovaných v zmysle tézy minimálne indubio pro reo v pochybnostiach v prospech vecí - obžalovaných. V tejto súvislosti treba podotknúť, že ak to platí pre obžalovanú L. B., o to viac to musí platiť pre ostatných obžalovaných, ktorí pri absencii preukázania dohody s L. B., sa previnili len tým, že uvedené prostriedky prijali - a to navyše nie je preukázané o aké finančné súvislosti s firmou Digi sa jednalo, keďže aj predtým vo firme pracovali a peniaze došlé na účet vykazujú len ich výšku a odosielateľa, nie však dôvod (podklad) ich uhradenia, čo dostáva tento prevod peňazí (pri nepreukázaní opaku, čo nie je konkrétny prípad) z roviny trestnoprávnej (zavinenie) do roviny občianskoprávnej (po prípadnom preukázaní nedôvodnosti prevodu peňazí na účty obžalovaných neoprávnený majetkový prospech na ich strane).

Uvedené vyhodnotenie dôkazov viedlo súd k rozhodnutiu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú stíhaní.

Z dôvodu oslobodenia obžalovaných spod obžaloby súd poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie (§ 288 ods. 3 Tr. por.).

Krajský súd v Bratislave rozhodnutím 1To/114/2017 z 29. 11. 2017 zrušil odvolaním prokurátora napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatuje najmä to, že dovtedy vykonané dokazovanie nebolo dostatočné.

Pokiaľ ide o určitý zamestnanecký pomer obžalovaných B., B. a W., nakoľko z ostatných výpovedí svedkov uvedená skutočnosť nebola potvrdená. Preto bude potrebné v tejto súvislosti ešte opätovne vypočuť nielen svedka Mgr. L. L., ale aj bývalú konateľku R. L. T.. Navyše svedok L. ani nevysvetlil rozpor v jeho výpovediach, keď tvrdil, že nebol oprávnený na podpisovanie pracovnoprávných vecí, hoci z dohody o vykonaní práce uzatvorenej s obžalovanou B. z 23. 01. 2012, a aj dohody o vykonaní práce s obžalovanou T. C. z 19. 01. 2012 za spoločnosť DIGI Slovakia, s. r. o., podpisoval pravdepodobne aj tento svedok, ako vyplýva porovnaním jeho podpisov, k čomu sa bude musieť taktiež vyjadriť.

Nie dostatočne bolo aj preverované, v súvislosti s trestným stíhaním predchádzajúcej mzdovej účtovníčky, ktorá aj bola za to právoplatne odsúdená, ktorá mala mená nepracujúcich bývalých

zamestnancov, neoprávnene vložiť do systému Helios, či obžalovaná B. sama na tieto skutočnosti došla alebo bola, kým a kedy upozornená na uvedenú skutočnosť.

Súd prvého stupňa po vrátení veci doplnil dokazovanie výsluchmi svedkov Mgr. L. L. a R. C..

Svedok Mgr. L. L. vypovedal, že dohodu o vykonaní práce podpisovala R. C. priamo s pani C.. Svedok na podpisovanie pracovnoprávných vecí oprávnenie nedal, je možné, že jeho podpis je v kúte listiny, nie ako konateľa, ale ako predkladateľa pred jej podpisom. Pani C. a B. zadefovala prácu priamo R. C., kto riadil a kontroloval plnenie úloh, svedok nevie. Svedok nevedel, kto zadal pani B. príkaz a pokyn na spracovanie 6 sporných prípadov ročného zúčtovania dane za zamestnancov, predpokladá, že písomné podklady by mali byť v spoločnosti DIGI, ak tam nie sú, nevie, kde by mohli byť. Svedok sa vyjadril i k mechanizmu podpisovania konkrétnych zmlúv.

Svedkyňa R. L. C., bývalá konateľka DIGI Slovakia bola vypočutá prostredníctvom dožiadaného súdu v Rumunsku, keďže sa na pojednávanie nedostavovala. Svedkyňa na otázku, či v období od roku 2012 pracovali v spoločnosti DIGI Slovakia osoby L. B., T. C., Mgr. F. B., U. B. a L. W. a kto a na akú prácu s nimi uzatvoril pracovnoprávny vzťah, kto bol ich hierarchický nadriadený a kto im prideloval pracovné aktivity, odpovedala: „Určite pracovali, ale nemôžem presne povedať, ak pracovali presne v týchto mesiacoch. Viem, že všetky tieto osoby boli zamestnané v rámci spoločnosti, ale nemôžem presne povedať na akých funkciách a na akú dobu pracovali. Neznám, kto uzatvoril pracovné zmluvy so zamestnancami.“

K dôvodnosti výsluchu svedkyne R. L. C. podotýka, že v pôvodnom konaní výsluch tejto dovtedy nevyslúchnutej osoby v prípravnom konaní, čo evidentne svedčí o tom, že prokurátor nepovažoval v prípravnom konaní výsluch tejto osoby za podstatný, na hlavnom pojednávaní žiadna z procesných strán tento výsluch nenavrhol, teda nepovažovala ho za podstatný, súd konštatuje, že v trestnom poriadku je ustanovenie, že súd môže vykonať i dôkazy navrhované procesnými stranami, avšak treba si uvedomiť, že takýmto postupom súd de facto nahráva niektorej zo strán, čo nie je dodržanie princípu neustrannosti súdu, ale toto ustanovenie je appendixom písomného poriadku navyšujúce rovnosť strán v konaní a základný princíp súdnictva vo svete, riešiť spor strán a nevytvárať situáciu, ba ani ilúziu takýmto vlastným zásahom ovplyvňovať dokazovanie. Napriek uvedenému, možnosť výsluchu bývalej konateľky spoločnosti DIGI Slovakia súd pôvodne zvažoval, ale upustil od neho práve preto, že z celého dovtedajšieho dokazovanie bolo zrejmé, ako zjavne táto spoločnosť nefunguje a bol predpoklad, že konateľka z Rumunska neovládajúca slovenský jazyk a sporadicky sa zdržiavajúca v spoločnosti neprinesie do konania informácie relevantné pre rozhodnutie súdu. Paradoxne, výsluch svedkyne takéto informácie priniesol v smere, že obsah jej výpovede jednoznačne vyvracia obžalobu potvrdením zamestnanosti obžalovaných spoločnosťou DIGI Slovakia. Ak to tvrdí konateľka spoločnosti, hoci dôkazy sú si rovné, váhou jej postavenia a zodpovednosti spoločnosti DIGI Slovakia je to dôkaz dôkazov. Tu nastáva ďalší paradox. Konateľka z Rumunska, neovládajúca slovenský jazyk, sporadicky sa vyskytujúca vo firme, má prehľad (ak je jej tvrdenie pravdivé) o radových zamestnancoch (niekoľkých z mnohých), ale na druhej strane spravovala spoločnosť, kde mnohé veci nefungovali (kvôli tomu najatý svedok Mgr. L. na sfunkčnenie procesov vo firme), kde sa nenachádzali relevantné listinné podklady (dôkazy). Súd pritom však nepochybuje, že výpoveď tejto svedkyne nie je účelová v prospech obžalovaných, pretože ako konateľka firmy stála na inej strane bariéry, ako obžalovaní, ktorí podľa obžaloby mali firmu poškodzovať. Ak by napriek jednoznačnej výpovedi tejto svedkyne v prospech obžalovaných a v neprospech obžaloby súd túto výpoveď vyhodnotil ako hypoteticky nepravdivú, že si mená a pracovnoprávny vzťah obžalovaných (aspoň niektorých z nich) nemožno pamätať, znamenalo by to potvrdenie, že firma DIGI Slovakia „fungovala“ samospádom, bez koncepcie, poriadku a systému, čo opäť nabúrava obžalobné tvrdenia o údajnej preukaznosti spáchania statku obžalovanými.

Aj po doplnenom dokazovaní, súd jednoznačne zostáva na svojich povedaných argumentoch prezentovaných v pôvodnom rozsudku.

Naviac súd poukazuje na záverečné reči procesných strán:

Obhajca obžalovaných uviedol:

1. Strana obhajoby má i naďalej za to, že sa nestal žiaden zo skutkov, ktoré sú obžalovaným kladené za vinu. Opačný záver nevyplýva ani z obžaloby a ani z doteraz vykonaných dôkazov.

2. Aj vzhľadom k tomu, čo bolo uvedené v našom odpore voči trestnému rozkazu, očakávali sme, že prokuratúra sa bude veľmi vážne zamýšľať nad tým, či predsa len neuplatní právo vyplývajúce z § 239 ods. 2 Trestného poriadku a teda či predsa len neustúpi od obžaloby v celom rozsahu.

3. Keďže sa tak, bohužiaľ, nestalo, tak konajúci súd žiadame, aby rozhodol o oslobodení každého z piatich obžalovaných podľa iného ustanovenia trestného poriadku, konkrétne s poukazom na § 285 písm. a) TP (nie písm. g), keďže nebolo a nie je dokázané, že sa stali tie skutky, ktoré sú kladené obžalovaným za vinu.

4. Od momentu, kedy naša advokátska kancelária prevzala obhajobu všetkých piatich obžalovaných, ubehol už naozaj veľmi dlhý čas. V priebehu oboznamovania sa so spisovým materiálom, ako aj počas jednotlivých úkonov v tejto trestnej veci, ktorých som sa zúčastnil, sme nadobudli dojem, že každá z procesných strán v tomto konaní má pravdepodobne inú predstavu o tom, o čo presne (o aký skutok resp. skutky) v tejto trestnej kauze ide. Práve z tohto dôvodu sme predložili tak súdu ako aj obžalobe určitú „mnemotechnickú“ pomôcku, ktorá mala aj k dnešnému dňu má ambíciu uľahčiť predstavivosť o tom, čo sa v spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o.: (i) dialo, (ii) diať mohlo, (iii) alebo síce nedialo, no diať určite malo v súvislosti s ročným zúčtovaním preddavkov dane v 6-tich posudzovaných prípadoch.

5. V našom nákrese predloženom do súdneho spisu boli znázornené tri čiastkové na seba nadväzujúce pracovné úkony, ktoré súvisia so skutkami prejednáványmi v tomto trestnom konaní:

- prvým čiastkovým pracovným úkonom je vkladanie dát do informačného počítačového systému spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. (najmä vkladanie dát o identite zamestnancov, o výške dosiahnutej mzdy, o čísle bankového účtu zamestnancov)

- druhým čiastkovým pracovným úkonom je vykonanie ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov, ktoré sa vždy týka len toho - ktorého konkrétneho zamestnanca a tento pracovný úkon vykonáva radový zamestnanec vždy len na základe pokynu nadriadeného zamestnanca spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o.

- tretím čiastkovým pracovným úkonom je uskutočňovanie úkonov smerujúcich k zaslaní výplaty preplatku z ročného zúčtovania dane na bankový účet príslušného zamestnanca.

6. Vychádzajúc z textu obžaloby (najmä z obsahového vymedzenia jednotlivých skutkov v obžalobnom návrhu), je „nad slnko jasnejšie“, že za osobu vinnú zo spáchania týchto skutkov v trestnom konaní by mohla byť uznaná len tá osoba, ktorá vykonala sama alebo sa spolu s inými osobami podieľala na realizácii každého jedného z týchto troch čiastkových úkonov (určite však aj prvého čiastkového úkonu, ktorým je vkladanie dát o zamestnancoch do informačného systému - práve tento prvý čiastkový úkon je totiž rozhodujúci pre získanie osobného profitu obžalovaných resp. pre poškodenie spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o.). Nuž poďme sa teda spoločne pozrieť (znovu), čo všetko vyplynulo z vykonaného dokazovania vo vzťahu k týmto trom čiastkovým na seba nadväzujúcim úkonom:

7. Z vykonaného dokazovania vôbec nevyplývalo, kto mal byť realizátorom tohto rozhodujúceho prvého čiastkového úkonu - nevieme teda, kto zadal do počítačovej databázy nekorektné údaje o bankových účtoch šiestich bývalých zamestnancov spoločnosti DIGI. Jedine takýto záver možno vyvodiť z výpovedi manažérov poškodenej spoločnosti. Väčšina z nich to naznačila nepriamo, no napr. svedkyňa Q. v rámci výsluchu tak pred súdom dňa 5.4.2016, ako aj pred OČTK dňa 23.10.2013 výslovne potvrdila, že poškodená spoločnosť vlastne vôbec nevie, kto presne dané údaje do počítača vkladal.

8. Celé doterajšie dokazovanie sa venovalo akoby len druhému čiastkovému úkonu (spôsobu a okolnostiam vykonania ročného zúčtovania dane v šiestich sporných prípadoch). A čo bolo dokazovaním zistené vo vzťahu ku tomuto druhému čiastkovému úkonu? Jedine to, že je možné (min. to nie je vylúčené), no zároveň to určite nie je isté, že tento druhý čiastkový úkon vo vzťahu k šiestim konkrétnym posudzovaným prípadom RZD uskutočnila práve obžalovaná v 1. rade. Tento druhý čiastkový úkon je však z pohľadu vyhodnotenia trestnosti skutkov uvedených v obžalobe málo významný. Osoba, ktorá dostala od svojho nadriadeného pracovno-právny pokyn na vykonanie tohto druhého čiastkového úkonu (t.j. na vykonanie ročného zúčtovania preddavkov dane), totiž mohla „zadat“ počítaču len jeden z dvoch možných príkazov/povelov: buď aby počítač ročne zúčtovanie dane vykonal, alebo aby ho nevykonal. Tu znova pripomínam, že ak počítač dostane príkaz zúčtovanie vykonať, pracuje v automatickom režime len s údajmi, ktoré sú už v systéme uložené (viď prvý čiastkový úkon); pri tomto druhom čiastkovom úkone

sa žiadne nové údaje do počítača nevkladajú! Ktokoľvek by teda vykonával v rozhodujúcom momente tento druhý čiastkový úkon, musel by dospieť k úplne rovnakému výsledku, keďže výsledok je závislý len a iba od údajov, ktoré už v informačnom systéme v danom čase vložené boli.

9. Pri tomto druhom čiastkovom úkone sa však predsa len ešte trošku zastavme. A to aj napriek tomu, že tento (druhý čiastkový úkon) je naozaj málo významný pre posúdenie trestnosti konania obžalovanej v 1. rade (keďže pri tejto pracovnej operácii - ako som už uviedlo skôr, zamestnanec DIGI žiadne nové dáta do systému nezadáva, akurát dáva pokyn počítaču, ktorý pracuje v plne automatickom režime). Dôvod, prečo sa tomuto druhému čiastkovému úkonu potrebujeme venovať je ten, že práve v tejto „fáze“ výkonu práce (zdôrazňujem: výkonu „závislej“ práce pre svojho zamestnávateľa) sa vraj obžalovaná B. - v pozícii „zamestnanca“ mala dopustiť porušenia svojich pracovných povinností a zároveň spáchať daný trestných (presne tak je to uvedené v obžalobe). Kladiem si ďalšiu otázku: čo presne vyplynulo z vykonaného dokazovania vo vzťahu k tomuto druhému čiastkovému úkonu - ktorým bolo spracovanie podkladov k šiestim prípadom RZD? Sám si odpovedám: z dokazovania nevyplývalo vôbec nič; určite nie žiadny jasný záver. Spoločnosť DIGI SLOVAKIA totiž dosť výrazne „variovala“ (postupne pozmeňovala a upravovala) svoje tvrdenia - od svojho počiatočného tvrdenia, že pani Kovářová vraj pri spracúvaní podkladov k šiestim prípadom RZD „závažným spôsobom pochybila“ (i keď teda, nikdy sme sa nedozvedeli k akému presnému pochybeniu došlo). Následne však DIGI od tohto svojho tvrdenia upustila. A nahradila ho tvrdením, že podklady k týmto šiestim RZD vykonala p. B. „v zásade správne“, no že tieto podklady vykonať vraj vôbec nemala. Všetkým zainteresovaným musí byť v tejto chvíli zrejmé, že pravdivosť tohto upraveného tvrdenia spoločnosti DIGI SLOVAKIA by bolo možné overiť jedine porovnaním s originálnymi písomnými podkladmi k RZD vykonávaným v prvom polroku 2012; prípadne výsluchom nadriadeného zamestnanca, ktorý udeľoval p. B. pracovné pokyny. Žiadne takéto dôkazy však spoločnosť DIGI SLOVAKIA nielenže doteraz nepredložila, no - čo je prekvapivé, nedokázala dokonca ani len presvedčivo vysvetliť, prečo tieto originálne podklady nemá a kde by sa mohli v súčasnosti nachádzať. Za tohto stavu dôkaznej núdze teda naozaj nevieme: (i) či 6 sporných prípadov ročného zúčtovania dane naozaj vykonala p. B. (a nie náhodou niekto iný), a hlavne (ii) kto zadal pani B. na vykonanie týchto pracovných úloh pokyn (a či vôbec niekto), (iii) a kto prácu p. B. kontroloval (a či vôbec niekto). No a v tejto - pravdepodobne úplne najzávažnejšej otázke tohto prípadu (t.j. v otázke kto bol nadriadeným a kto zadával a kontroloval prácu obžalovanej B.) sa výpovede vtedajších členov manažmentu spoločnosti DIGI SLOVAKIA prednesené na hlavnom pojednávaní diametrálne líšia - pýtam sa teda:

a) bola touto nadriadenou p. B. pani G.? (toto tvrdí vo svojej najnovšej výpovedi p. R. I., no pani G. to odmieta).

b) Alebo bola touto nadriadenou naopak sama pani konateľka R. I.? (toto naznačuje resp. skôr „predpokladá“ vo svojej výpovedi p. G., no pani R. I. hovorí „jasné nie“).

c) Prípadne to bol p. L., kto riadil a kontroloval prácu p. B.? (toto tvrdenie predniesla napr. svedkyňa Q., no sám pán L. naopak výslovne odmietol, že by bol nariadeným p. B.).

Nuž za tohto stavu (keď sa všetci vtedajší členovia manažmentu DIGI SLOVAKIA, ktorí boli riadne a podrobne vypočutí aj na HP, hrajú takto nepekne „na schovávačku“ a dištancujú sa od toho, že by ich vôbec zaujímalo, čo a ako obžalovaná B. - radová zamestnankyňa robí v pracovnom čase na pracovisku) sa naozaj nemôžeme ubrániť dojmu, že tieto výsledky doterajšieho dokazovania (paradoxne výsluchy samotných členov vtedajšieho manažmentu tejto spoločnosti) nasvedčujú nepríjemnému záveru (znejúcemu priam absurdne), že v danej firme v rozhodnom období prvej polovice roku 2012 prácu radových zamestnancov - vykonávajúcich tzv. závislú prácu (t.j. nie samostatnú činnosť) nik neusmerňoval, nik nekontroloval, že radoví zamestnanci si sami určovali, čo budú a ako budú robiť v pracovnej dobe, čo naopak robiť nebudú. Nuž natíska sa preto celkom zjavne úvaha, že v rozhodnom období sa v spoločnosti DIGI SLOVAKIA prejavoval absolútny „organizačný neporiadok“ - eufemisticky povedané a vedúci (nie radoví) zamestnanci zamestnávateľa si neplnili svoje zákonné povinnosti vyplývajúce z § 82 ZP - t.j. povinnosť riadiť a kontrolovať činnosť radových zamestnancov. A že práve toto neplnenie si povinností vedúcich zamestnancov vyvolalo tento možno až „organizačný chaos“ (tu poukazujem na diplomatické vyjadrenie svedka L.), keď vedenie spoločnosti nemalo vôbec žiaden prehľad o činnosti podriadených a ani len dodatočne nevedelo vypátrať, čo robil a nerobil ten ktorý jej zamestnanec. Čo i len pokus o vyvodzovanie zodpovednosti (dokonca trestno-právnej zodpovednosti) voči p. B., bývalej radovej zamestnankyni za výkon závislej práce v pracovnom čase (pričom vôbec nevieme povedať, či daná pracovná úloha bola alebo nebola vykonaná, kedy a ako) považujeme za tohto stavu nielen za procesne nemožné, no dokonca za extrémne neslušné, nevhodné a určite v rozpore s trestno-právnu zásadou ultima-ratio trestnej represie.

10. Pokiaľ ide o posledný tretí čiastkový úkon (úkon smerujúci k výplate peňažných prostriedkov na bankové účty obžalovaných 2 až 5) - o tomto nemusíme vôbec viesť siahodlhé debaty: tento čiastkový úkon vykonávala preukázateľne iná osoba, než ktorýkoľvek z obžalovaných. Tieto úkony, bezprostredne smerujúce k odoslaniu platieb, určite vykonávala iná osoba než p. B., čo vyplynulo i z výpovede viacerých svedkov, napr. výpovede p. Q.. Iný záver naozaj z vykonaného dokazovania vyvodiť nemožno.

11. Suma sumárum, z tohto môjho doterajšieho prednesu je úplne jasné, že z množiny týchto troch na seba nadväzujúcich čiastkových pracovných úkonov (z ktorých sú „vyskladané“ skutky v obžalobe) vieme určiť len jeden jediný úkon, na ktorom sa - aj to len možno - podieľala jedna z piatich obžalovaných, konkrétne pani B.. Opakovane uvádzam, že tento druhý čiastkový úkon (vykonania šiestich prípadov RZD na základe pokynu nadriadeného zamestnanca) je z pohľadu vyhodnotenia trestnosti skutkov uvedených v obžalobe málo významný. A o ostatných čiastkových úkonoch nevieme buď vôbec nič, alebo len tak málo, že s kludom možno vysloviť záver, podľa ktorého sa strana obžaloby nachádza v rovine špekulácii, fabulácii a ničím nepodložených úvah (napr. špekulácia o možnom motíve obohatiť sa, ktorý p. B. plus ostatní obžalovaní predsa len mohli mať). Strana obžaloby neponúkla a neponúka žiadne presvedčivé vysvetlenie, v čom sa mýlime, ktoré naše tvrdenia sú nesprávne a prečo by tomu tak malo byť. A hlavne prečo by sme mali akoby nevidieť alebo neuplatňovať základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo. Práve táto zásada je plne dostačujúca k tomu, aby konajúci súd bez ďalšieho dokazovania rozhodol tak, ako žiadame a teda všetkých obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Vážený pán predseda, Vážený pán prokurátor, Vážení prítomní,

Všetky dôležité skutočnosti, na ktoré strana obhajoby dnes hodlala poukázať, sú uvedené už v súdnom spise a úplne všetky (tieto skutočnosti) vyplynuli z vykonaného dokazovania na HP - dnes teda určite neuvádzam nič nové.

Dovoľujem si zosumarizovať tie najdôležitejšie nosné „právne“ argumenty obhajoby (ktoré už boli uvedené ako nadpisy jednotlivých statí v podanom odpore), a mali by byť dostatočným dôvodom na oslobodenie všetkých obžalovaných spod obžaloby:

i) nateraz nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré boli obžalovaní stíhaní,

ii) nie je možné jednoznačne a bez dôvodných pochybností vyvodiť záver - uvedený tak v obžalobe ako aj v trestnom rozkaze - v zmysle ktorého vraj obžalovaná v 1. rade vykonala ročné zúčtovanie dane za rok 2011 za konkrétnych šesť osôb, vtedajších zamestnancov spoločnosti DIGI, viediac pritom, že týchto šesť osôb v relevantnom období v spoločnosti DIGI nepracovalo a následne po predchádzajúcej dohode neoprávnene poslala peňažné prostriedky svojim príbuzným, obžalovaným v 2. až 5. rade;

iii) šesť sporných prípadov ročného zúčtovania dane určite nevykazuje tie nedostatky, ktoré sú vytýkané v texte obžaloby. Dokonca samotná spoločnosť DIGI dodatočne priznala, podotýkam, že výslovne priznala v podaní zo dňa 8.4.2013, že pôvodné trestné oznámenie bolo absolútne nepodložené a že šesť sporných prípadov RZD bolo spracované vlastne správne!

iv) presne neurčená „machinácia“ s údajovou databázou systému HELIOS, ktorá bola doteraz priamo či nepriamo vytýkaná obžalovanej v 1. rade (no ktorej výskyt obžalovaná v 1. rade i naďalej rezolútne odmieta), nesúvisí s prípravou podkladov k ročnému zúčtovaniu dane. Keďže takýto „domnelý“ skutok obžalovanej v 1. rade nebol predmetom obžaloby, je otáznne, či môže byť posudzovaný v tomto trestnom konaní, poukazujúc na § 278 ods. 1 TP;

v) je teda jasné, že výsledky vykonaného dokazovania nepredstavujú spoľahlivý podklad k tomu, aby mohla byť obžalovaná v 1. rade uznaná vinnou zo spáchania trestného činu podvodu, a to ani na skutkovom základe uvedenom v obžalobe (spočívajúcom vraj vo vedome nesprávnom spôsobe spracovania ročných zúčtovaní dane šiestich menovaných osôb) a ani na inom prípadnom skutkovom základe, ktorý v obžalobe absentuje, no ktorý jej nepriamo vytýkali orgány činné v trestnom konaní

(konkrétne v presne neurčených „machináciách“ v údajovej databáze systému HELIOS, používanej spoločnosťou DIGI);

vi) okamžité vyvodzovanie trestnoprávnej represie - bez toho, že by predtým boli využité nástroje civilného práva, a to dokonca len voči niektorým zo svojich minulých zamestnancov, považujeme v tomto prípade za porušenie zásady „ultima ratio“, t.j. zásady subsidiarity trestnoprávnej represie;

vii) pokiaľ ide o tie údajné zásahy v databáze systému HELIOS, používanej spoločnosťou DIGI - z vykonaných dôkazov jednoznačne nevyplýva, ktoré zásahy do systému HELIOS vykonala určite obžalovaná v 1. rade, a ktoré naopak iná osoba (alebo inými slovami: nie je jasné, ktoré zásahy boli vykonané naozaj obžalovaná B. a ktoré naopak inou osobou hoci aj prostredníctvom počítača s označením „B.“ - žiadne a už vôbec nie autentické dôkazy o tom predložené neboli);

viii) obžalovaná v 1. rade (a už vôbec nie žiaden iný z obžalovaných) nikdy neposielala žiadne peňažné prostriedky na bankové účty obžalovaných v 2. až 5. rade, tak, ako sa to kladie p. B. za vinu v obžalobe.

ix) v trestnom konaní nebola preukázaná existencia akejkoľvek dohody medzi obžalovanými, na základe ktorej by obžalovaná v 1. rade neoprávnene zasielala peňažné prostriedky obžalovaným v 2. až 5. rade „po dohode s nimi“;

x) doposiaľ nebolo dôkazne podložené a už vôbec nie preukázané, že by peňažné prostriedky obžalovaní v 2. až 5. rade prijali vedome ako neoprávnený prospech, navyše v spojitosti s trestnou činnosťou. No a tu len na dôvažok pripomeniem jednu veľmi dôležitú skutočnosť, ktorá vyplynula z najnovšej svedeckej výpovede p. R. I.: tá úplne jednoznačne uviedla (síce neskoro - až po 8-ich rokoch, no radšej neskoro ako vôbec), že v spoločnosti DIGI SLOVAKIA boli „pracovne činní“ úplne všetci piati obžalovaní; t.j. vtedajšia pani konateľka teda konečne sama potvrdila to, čo sme od počiatku tohto konania tvrdili my (strana obžalovaný), no čo strana obžaloby a spoločnosť poškodenej tvrdošijne odmietala. Nuž za tohto stavu je už asi úplne zbytočné ďalej pokračovať v dovtedajších (aj tak už dosť „vachrlatých“ - nespoľahlivých) úvahách o vyvodzovaní trestnej zodpovednosti voči obžalovaným v 2. až 5. rade.

xi) predsa len si dovoľujem vzniesť výhradu aj voči doterajšiemu postupu obžaloby ako aj predchádzajúceho zákonného sudcu v tejto veci: doterajší výsledok trestného konania vôbec neodôvodňoval podanie obžaloby, ani vydanie Trestného rozkazu (ako to mimochodom celkom správne skonštatoval terajší zákonný sudca v priebehu hlavného pojednávania, myslím, že dokonca opakovane) - s ohľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti je zrejmé, že určite nebol skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi.

Na záver:

dovtedy, kým náš trestný proces neopustí zásadu in dubio pro reo, je výskyt vyššie uvedených skutočností dostatočným dôvodom na oslobodenie všetkých obžalovaných spod obžaloby.

S poukazom na tieto skutočnosti
n a v r h u j e m

aby konajúci súd rozhodol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku a všetkých obžalovaných spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Prokurátor navrhol uznať vinu obžalovaných súc toho názoru, že skutok sa stal, svedok L. poprel vedomosť, žeby DIGI Slovakia uzatvárala ústne dohody o pracovných vzťahoch, vo výpovediach svedkyne bývalej konateľky C. sú rozpory, keď na jednej strane uvádzala, že všetci obžalovaní vo firme pracovali, na druhej strane to nevedela len konkretizovať s obdobiami, kedy sa tak malo stať.

K uvedeným záverom procesných strán súd konštatuje, že sa plne stotožňuje s argumentami uvádzanými obhajobou obžalovaných a závery prokurátora považuje za ničím nepodložené - vid' predchádzajúce odôvodnenie rozsudkov súdom.

Záverom súd postaví otázku, navonok samu o sebe nie rozhodujúcu, ale pre kauzu podstatnú:

Bez toho, aby sa súd dotýkal veku obžalovaných, jedná sa o osoby z celého roku, v čase skutku 40-50 ročné, ktoré neboli trestné a jedna z nich bola za celý život postihnuté pre administratívny priestupok. Je logické, aby sa takéto osoby (piati) po dlhodobej bezúhonnosti „ulakomili“ na „vypumpovanie“ pár sto eur zo spoločnosti DIGI Slovakia, keď vo fungujúcej spoločnosti je to ľahko „prezraditeľné“. Odpoveď ponecháva súd na každom z čitateľov tohto rozsudku.

S poukazom na vykonané dokazovanie a vyhodnotenie dôkazov dospel súd k záverom, že nebolo dokázané, že sa stal skutok (skutky), pre ktorých (é) sú obžalovaní stíhaní a preto ich spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Súd rozhodujúc o uplatnenej škode poškodených, odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces (§ 288 ods. 3 Tr. por. - povinný výrok pri oslobodení obžalovaného spod obžaloby).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 5T/28/2014.